

Voorwoord:

De Peel is een afgelegen moerassig oord in de provincie Noord-Brabant. Het gebied bestaat uit hoogveengrond en is bekend geworden door de winning van turf. Turf was vroeger voor veel mensen de brandstof voor hun kachel. Het gestoken hoogveen werd eerst gedroogd en daarna als turf afgevoerd via de talrijke, gegraven sloten en kanaaltjes naar de verschillende verzamelpunten. Van oudsher is het een arm en dunbevolkt gebied. Door haar afgelegen ligging is de Peel tegenwoordig erg populair bij fietsers en motorrijders. De vele kleine weggetjes, het rijden naast de vaartjes en de pittoreske arbeidershuisjes maakt het dat je je in een andere wereld waant. De sfeer straalt rust uit. Dit laatste heeft ook een keerzijde. Criminelen krijgen steeds meer belangstelling voor de Peel. Omdat de landelijke politie steeds meer vat krijgt op hun activiteiten, moeten zij zich aanpassen. Er is nog een ander rijzend gevaar voor de criminelen: de onderlinge rivaliteit neemt drastisch toe. In de grote steden zijn aanslagen van concurrerende bendes aan de orde van de dag. Vooral Rotterdam is de laatste tijd een kruitvat. Pas geleden kwam het nieuws dat er drie bomaanslagen in dezelfde straat waren gepleegd. De plaatselijke bevolking is doodsbang en de politie staat voorlopig voor een raadsel. Gebleken is dat veel van die aanslagen door kansarme jongeren worden gepleegd en dat zodoende de criminele opdrachtgevers uit beeld blijven. Ze worden ingezet voor allerlei hand- en spandiensten, zelfs tot moordaanslagen aan toe. De overheid doet er veel aan om deze groep op het goede pad te brengen, maar het snelle geld blijft trekken. Het blijft moeilijk voor jongeren die hun diploma niet hebben gehaald en nauwelijks

kans op de arbeidsmarkt maken om daar “nee” tegen te zeggen. Het begint met kleine onschuldige klusjes, maar al snel zit je in een situatie waar geen weg terug meer is. Verder zijn criminelen goed in chantage. Een afgeknipte vinger of een zware bedreiging aan jouw familie doet zelfs de allersterkste alsnog zwichten. Ook eventuele getuigen worden bedreigd. Kortom, de misdaad breidt zich als een kankergezwell uit onder de brave burgers van ons kikkerlandje. Drugscriminelen uit de grensstreek zetten hun producties soms op in België. Door de steeds betere samenwerking van de politiecorpsen van beide landen, worden successen geboekt met het oprollen van diverse druglabs. Zoals eerder vermeld krijgt de Peel steeds meer belangstelling van criminelen. Dit is nog niet slecht bedacht; denk hierbij aan toerfietsers met zware tassen; alleen zitten er dan geen kampeerspullen en proviand in, maar drugs. Ook bezoekende motorrijders kunnen drugs in het zijkoffers vervoeren. Zelfs een kanovaarder in de talrijke vaartjes kan als drugskoerier werken. Afgelegen boerderijen en stallen zijn perfect voor de drugproductie. Bij eventuele invallen kunnen voorraden in waterdichte zakken als voorzorg onder water in de vaartjes worden bewaard. Verder is er (nog) geen concurrentie van andere criminelen. Dit alles werd door Harrie Beckers, alias Rooie Harrie, leider van de Bende van de Oude Toren als alternatief bedacht. Hij moest ook wel want zijn huis was al twee keer door concurrenten beschoten en toen zijn vrouw ook nog eens opzettelijk van haar scooter werd gereden was de maat vol. Normaal zou een flinke kloppartij volgen als vergelding, maar Harrie wist ook wel dat dit tot een bendeoorlog zou leiden, waar hij niet beter van werd. Zijn tegenstander was de Turkse maffia die Eindhoven stevig in haar greep hield. Daarnaast was de Turkse maffia

beter georganiseerd en stond zij bekend om haar uiterst gewelddadige afrekeningen. Nee, daar waagde Harrie zich niet aan. Zijn bende werd in het criminele circuit “De Bende van de Oude Toren” genoemd, omdat bijna al de leden uit dit gedeelte van Woensel, een wijk in het noorden van Eindhoven, kwam. Door de stress sliep Harrie de laatste tijd slecht. “Elk nadeel heeft zijn voordeel”, zou Johan Cruijff zeggen, want tijdens die slapeloze nachten werd door hem een geslepen plan bedacht.....

Dankwoord.

Ook deze keer mag ik op Jolanda Brouwer rekenen, die de correcties weer voor haar rekening nam.

Van het Buro Jansen en Janssen kreeg ik toestemming om hun artikel over de structuur van de Turkse maffia te gebruiken. Het is een zeer gedetailleerd artikel wat een goed beeld schetst over het ontstaan van deze criminele organisatie. Buro Jansen en Janssen is een onderzoeksbureau dat politie, inlichtingsdiensten en de overheid in Nederland en Europa volgt.

Van de Peel en Noord-Limburgkenner Geert vanne Smeed (pseudoniem) heb ik toestemming gekregen om zijn materiaal te gebruiken. Zijn kennis over de Peel geeft de lezer een goede indruk over dit stukje prachtig natuurgebied op de grens van Noord-Brabant en Limburg.

Hoofdpersonen.

- Harrie Beckers, alias Rooie Harrie, leider van de Bende van de Oude Toren
- Ahmed Bursa, leider Turkse maffia Eindhoven
- Mohammed Tuttur, soldaat Turkse maffia Eindhoven
- Yazdan Khomeini, soldaat Turkse maffia Eindhoven
- Mark Beckers, zoon van Harrie Beckers
- Omar Gensiz, verre neef van Ahmed Bursa
- Jan Akkermans, rechterhand en beste vriend van Harrie Beckers
- Berat Soke, leider Turkse maffia Amsterdam
- Helmut Zimmer, contactpersoon Harrie Beckers, Mönchengladbach
- Victor Jansen, hoofdinspecteur, recherche politie Limburg
- Gerard Foppen, inspecteur, recherche politie Limburg
- Jan Baks, commissaris, recherche politie Limburg
- Renier Quanten, oud-commissaris en gepensioneerd
- Janneke Jansen, overleden dochter van Victor Jansen
- Miranda Kovak, vriendin en latere vrouw van Mark Beckers
- Jan Broers, chauffeur transportbedrijf, tevens bendelid
- Danny Klaare, hoofdinspecteur, recherche politie Eindhoven
- Walter Carels, infiltrant, schuilnaam Walter Beks, politie Eindhoven
- Luka Kovak, vader van Miranda Kovak
- Ali Cesme, huurmoordenaar van de Turkse maffia
- Louis Vanderboven, jeneverstoker

- Siem Beckers, kleinzoon van Harrie Beckers
- Fleur Brandsma, schooljuf en vriendin van Harrie Beckers

Let op: Alle namen van personen en vermelde locaties in dit boek zijn fictief en hebben niets met de realiteit te maken.

Index.

- 01: Contact met de bovenwereld
- 02: Moeizame zoektocht naar een lokaal XTC-lab
- 03: Verraad met een goed einde
- 04: Nieuwe afzetmarkt als dwaalspoor
- 05: Voorkomen is beter dan genezen
- 06: Vernieuwing is niet altijd goed
- 07: De ontvoering
- 08: De afrekening
- 09: Een ontluikende liefde
- 10: De eerste stap
- 11: Afscheid van een crimineel verleden
- 12: Een nieuwe toekomst
- 13: Epiloog
- 14: Bijlage structuur Turkse maffia
- 15: Bijlage de Peel

Eerdere verschenen boeken:

Het geheim achter de ontkenning (2012).

Uitgever: Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN 978-90-8759-288-2

Er bestaat een verhaal dat na de instorting van het Derde Rijk, het Vaticaan vele SS kopstukken en andere oorlogsmisdadigers heeft helpen ontsnappen naar Argentinië. Dit is een zeer omstreden verhaal met zowel felle tegen- als medestanders. Nu kan men daar wel heel luchtig over doen met het statement 'Waar rook is, is vuur', maar het zit toch wel iets gecompliceerder in elkaar. Het Vaticaan is een religieuze organisatie met contacten over de gehele wereld. Tevens komen haar medewerkers uit alle windstreken. Door verschil in achtergrond kunnen de belangen verschillend zijn. Het is dus mogelijk dat sleutelfiguren in het Vaticaan destijds wel degelijk hun belangen bij deze smokkelroute hebben gehad. Ik heb mij dan ook gestort op de vraag welke belangen dat zouden kunnen zijn en nog belangrijker: Hoe waren zij erbij betrokken? Het is een fictief verhaal, maar dat wel de realiteit benadert. Uit de matrix van gegevens ontstaat een stelling die de moeite waard is om bij stil te staan. Mocht u daar belangstelling voor hebben dan neem ik u mee naar het begin van deze bloedstollende thriller.

Bundel zotte verhalen (2013).

Uitgever: United p.c. ; ISBN: 978-3-85438-049-8

Een dag niet gelachen, is een dag niet geleefd! Humor is van alle tijden en varieert van subtiel cynisme tot ouderwets geouwehoer. Door drie totaal verschillende verhalen te bundelen denk ik iedereen aan het lachen te krijgen. “Pierre en de soldaatjes” is een waargebeurd verhaal. Het is een klucht tussen de gelaten, dwarse, spotdrijvende en ongeïnteresseerde dienstplichtigen en de fanatieke, rechtlijnige beroepsmilitairen. “Pierre en zijn knocking on Heaven’s door” beschrijft een komische strijd tussen Petrus en een losbol die zichzelf probeert de hemel in te praten. “Pierre en het spel met de vierde dimensie” is een uit de hand gelopen misleiding van historische feiten.

De verguisde helden (2014).

Uitgever: Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN: 978-90-8759-437-4.

Deze oorlogsroman beschrijft het wel en wee van drie Nederlandse soldaten uit het Brabantse Best, in de aanloop naar en de periode van de Tweede Wereldoorlog. De roman is grotendeels gebaseerd op waargebeurde verhalen; De rest komt van getuigenverklaringen en uit overlevering. Elkaar tegensprekende gegevens en losse einden zijn door de auteur naar eigen inzicht gebruikt. De namen van de hoofdpersonen zijn fictief. Tevens is het een eerbetoon aan hen die alles hebben gegeven, voor een oorlog die zij niet konden winnen.

De gescheiden tweeling (2015).

Uitgever: Uitgeverij U2pi BV (JouwBoek.nl); ISBN: 978-90-8759-570-8.

In de vroege ochtend van 13 augustus 1961 werd gestart met de bouw van de “Berlijnse Muur”.

Later werden alle Warschau pact landen door het “Ijzeren Gordijn” hermetisch van het Westen afgesloten. De avond daarvoor wist Erik Schmidt samen met zijn vriendin nog net op tijd het vrije Westen te bereiken. Dit met hulp van zijn tweelingbroer Walter. De beide jongens hadden erom geloot: De ene broer zou door de andere naar het Westen worden geholpen. De ander bleef achter om voor hun moeder te zorgen. Beiden hadden er toen geen flauw benul van dat ze als gevolg van de Koude Oorlog jarenlang van elkaar gescheiden zouden zijn. Pas ruim tien jaar later werd door de DDR-regering familiebezoek mondjesmaat toegestaan, niet op humanitaire gronden maar puur om economische redenen. Door incompetentie en eigenzinnigheid van haar leiders stevende het land regelrecht af op een bankroet. Om haar burgers de mond te snoeren voerde de geheime politie, de gevreesde STASI, een meedogenloos beleid. Hier groeide het plan van Erik en zijn oom Kurt om de Oost-Duitse autoriteiten te misleiden. Door dit uiterst sluwe plan werden hun tegenstanders om de tuin geleid en tegen elkaar uitgespeeld. Het doel was in de eerste plaats om de druk op Walter en zijn gezin te verlichten. Later zou dit plan de basis van een spectaculaire en bloedstollende ontsnapping uit een van de laatste Europese dictaturen worden.

Vlucht uit eigen land (2016).

Uitgever: United p.c. ; ISBN: 978-3-7103-2787-2

Jorg van den Berg bekijkt zijn toekomst binnen Nederland met argusogen. Bijna dagelijks ervaart hij de incompetentie van de overheid. Inmiddels heeft de terreurgroep IS West-Europa in haar greep. Onze miljarden bijdrage aan het zo goed als failliete Griekenland verdwijnt in een bodemloze put, terwijl het aantal gaarkeukens bij ons toeneemt. Maar kan nog erger. Door de vele Informatie Technologie blunders bij de overheid gaat er veel mis en ontstaat een administratieve chaos, maar het treft ook willekeurige burgers. Zo overkwam dit Jorg ook. Door een persoonsverwisseling wordt hij voor een terrorist aangezien met alle gevolgen van dien.....

Dodelijke wind (2018).

Uitgever: Mijnbestseller.nl; ISBN 9789403645483 (als boek),
9789087597641 (als e-book)

De wereld en vooral West-Europa zijn de laatste jaren het doelwit van verschillende terroristische aanslagen geweest. Door samenwerking van onze geheime diensten probeert men deze beestachtige en vooral laffe daden in de kiem te smoren. Het is een uiterst moeilijk gevecht tegen een onzichtbare en daarom ongrijpbare vijand, maar met vallen en opstaan worden er successen geboekt. Ook onze geheime dienst, de AIVD, ziet regelmatig kans een ophanden zijnde aanslag op het laatste moment te verijdelen, maar de terroristen zitten ook niet stil. Werden de aanslagen een paar jaar geleden nog door een paar radicale fundamentalisten gepleegd; in dit boek zitten er getrainde oorlogsveteranen achter. Door hun ervaring in het veld zijn ze veel vindingrijker en daarom nog gevaarlijker. In het diepste geheim wordt een

allesvernietigende aanslag voorbereid. Dit moet de moeder der aanslagen worden. Het operatiegebied is Nederland. Dankzij een goede tip van twee vrienden, Jeroen van den Berg en Aamir Abbas, wordt onze AIVD op dit groeiende gevaar gewezen. Het is de start van een bloedstollend kat-en-muis-spelletje tussen een groep fanatieke, niets ontziende moordenaars die handelen in naam van Allah, en onze geheime dienst. Het spelletje ontardt in een titanenstrijd waarbij Nederland naar de rand van de afgrond wordt gedreven. De inzet is hoog: mocht de aanslag lukken dat stevent Nederland af op een nationale ramp die zijn weerga niet kent.....

Dreiging aan de Schelde (2019).

Uitgever: Mijnbestseller.nl; ISBN 9789463863940 (als boek), 9789463863933 (als e-book)

De laatste, echt grootschalige ramp in Nederland was de watersnood van 1953. De gehele provincie Zeeland, het zuiden van Zuid-Holland en het westen van Noord-Brabant waren aan een zware overstroming ten prooi gevallen. Het was een vreselijke ramp waarbij honderden doden, gewonden en ontheemden te betreuren vielen. Om herhaling van een dergelijke ramp te voorkomen werden de Deltawerken gebouwd zodat we voor eens en voor altijd beschermd waren tegen de grillen van de zee. “Maar zijn we nu wel veilig,” vroeg Pierre van den Berg zich openlijk af. Hij dacht hierbij aan de alarmerende rapporten over de wantoestanden bij de Belgische kerncentrale Doel. Denkend

aan wat de kernrampen in het Oekraïense Tsjernobyl en het Japanse Fukushima voor gevolgen hadden, baarden deze berichten hem zorgen. Wat Pierre niet kon weten was dat zijn voorgevoel terecht was. Ondanks dat de Belgische autoriteiten niet ingrepen en de signalen bagatelliseerden werd de situatie met de dag gevaarlijker. Het was niet meer de vraag òf er een ramp zou uitbreken, maar wanneer! Men begon te beseffen dat de geest uit de fles was en de tijd klok tikte verder, tik, tik.....

01: contact met de bovenwereld

Harrie had een strafblad waar je de kamer mee kon behangen, maar zoals veel criminelen bazen had hij zijn mensen, contacten en wegen. Verder had hij twee “mollen” bij de Eindhovense tak van de Turkse maffia zitten. Het betrof Mohammed Tukur en Yazdan Khomeini, twee voormalige managers, voorheen werkzaam bij een grote Multinational in het zuiden van het land. Beide heren waren door wangedrag en corruptie op staande voet ontslagen. Omdat Harrie hier het fijne van wist, was het voor hem gemakkelijk om hen onder druk te zetten. Hierdoor kon hij het beleid van zijn directe concurrent van binnenuit volgen. Zo wist Harrie dat zijn concurrent zich voorlopig rustig hield. Dit had te maken met het kraken van hun beveiligde telefoons door de politie. Als gevolg hiervan waren er talrijke invallen geweest en waren ook veel van hun mensen opgepakt. In de luwte van deze situatie zag Harrie zijn kans. Hij kwam uit een kansarm gezin, met een aan drank verslaafde vader en een schizofrene moeder. Als enig kind had hij het dan ook zwaar gehad. Waar andere kinderen hierdoor in de knel kwamen maakte dit Harrie vroeg rijp. Als tiener kende hij geen liefde en sloeg hij flink om zich heen als iets hem niet beviel. Omdat hij ook nog eens opgroeide in een “foute” buurt, was de stap naar de criminaliteit een kleine stap. Criminelen zagen in hem een goede leider met veel potentie. Keer op keer liet hij hen zien dat zijn diefstallen en overvallen logistiek goed in elkaar zaten. Door zijn kunnen en kennis verzamelde hij al snel mensen om zich heen die allemaal hun eigen specialiteit hadden. Zo ontstond de Bende van de Oude Toren. Als crimineel had hij maar één taboe: “Blijf van vrouwen en

kinderen af". Daar kwamen sommigen in zijn omgeving op een zeer gewelddadige manier achter.

De eerste stap was een locatie bij of in de Peel. Harrie nam contact op met de Vakantiemakelaar en wilde een afspraak maken ter oriëntatie voor een vakantiehuisje. Hij wist allang dat er op het Roompot Park De Peel in Vlierden een aantal huisjes te koop waren, maar hij wilde dit via de officiële weg doen. Uit ervaring wist hij dat dit een goede eerste stap was. Voor de bovenwereld was dit gewoon een legale investering. Er kwam zelfs een hypotheek aan te pas, dus alles volgens het boekje. Via een aantal lege BV's had hij ook nog een twee panden in Spanje, maar dat was hij vergeten door te geven aan de fiscus. Een maand geleden had de politie nog een inval in zijn huis gedaan, echter zijn huis was nagenoeg leeg, tot woede van de FIOD-ambtenaren. Met een stalen gezicht liet hij hen weten dat hij sober leefde daar hij arm was opgevoed. Hij had zijn peperdure Audi en Mercedes op tijd bij vrienden ondergebracht. Ondanks dat beide auto's op naam van zijn zoon stonden deed hij dit maar uit voorzorg. Verder had hij zijn goud en edelstenen niet thuis maar in diverse lockers op het Centraal Station Eindhoven. Wat bijna niemand wist, was dat hij een stacaravan had staan op camping "De Zwarte Bergen" in Luyksgestel. Dat kwam omdat deze op naam van een verre neef was geregistreerd. Tijdens de periode dat hij werd belaagd door bomaanslagen had hij daar een tijdje kunnen schuilen. Gelukkig leek daar een einde aan te komen. Hij dacht dat zijn tegenstander en concurrent, de Turkse maffia, haar activiteiten had verlegd. Wat Harrie niet kon weten was dat zij met een ander probleem zaten.

Ahmed Bursa zuchtte diep en er trok een vervelende grijns over zijn vermoeide gezicht. Het leek wel de wet van Murphy: alles was fout kon gaan, ging ook fout. Hij dacht aan de gang van zaken vorige jaar. Als voormalige baas van de Turkse maffia in de Antwerpse haven, was hij van zijn troon gestoten. De Albanese maffia had hen verraden en terwijl er een klopjacht op hem en zijn mannen werd uitgevoerd, namen die schurken de handel over. Tal van zijn mensen werden gearresteerd. Gelukkig konden hij en enkele gelukkigen de grens over om in Eindhoven onder te duiken. De hele ontsnappingsoperatie werd geleid door zijn directe collega van de Turkse maffia Amsterdam. Daar moest echter een wederdienst tegenover staan en daar was Ahmed Bursa helemaal niet blij mee. Hij had twee nieuwe mensen in zijn organisatie moeten opnemen: Mohammed Tukur en Yazdan Khomeini. Deze twee waren het tegenovergestelde van wat hij gewend was en zocht. Beiden stonden er bekend om dat ze zo snel mogelijk de carrièreladder wilden beklimmen. Ze waren het type van “naar boven likken en naar onderen stampen”. Het waren alletwee opportunistische narcisten van de bovenste plank. Als er iets goed ging dan hadden “wij” het gedaan en als er iets fout ging dan hadden “zij” het gedaan. Kort gezegd: twee onbetrouwbare ratten. Ahmed Bursa walgde van dit soort lui, maar hij moest er wel mee samenwerken. Een geluk bij een ongeluk was dat zij als soldaat moesten beginnen, maar Amsterdam ging er vanuit dat zij snel in de hiërarchie zouden klimmen. Ahmed besloot het probleem voorlopig maar te laten rusten. De omstandigheden waren sowieso zodat het beter was om voorlopig rustig op de achtergrond te blijven. Grimmig bedacht hij dat er nog voldoende kansen kwamen om die

twee zelfvoldane idioten te dumpen. Op dit moment had hij andere problemen. Hij moest een paar successen boeken want Amsterdam en Istanboel werden ongeduldig. Vanuit Istanboel kwam er een suggestie dat ze iemand zouden sturen als succes uitbleef. Dat was wel het laatste waar Ahmed op zat te wachten.

Harrie had, om zijn criminele zaken te verdoezelen, een zaak van import en export opgezet. Als een soort “Malle Pietje” verkocht hij allerlei exotische spullen. Hij had ook al jarenlang een vaste standplaats op de Woenselse Markt. De markt was altijd op zaterdag. Dat vonden de marktkooplui wel fijn daar hun klanten dan meer tijd hadden en dat was goed voor hun klandizie. Ook voor Harrie was dit een uitkomst. Zo kon hij ongezien klanten uit de onderwereld spreken. Zo had hij een goed antwoord voor de fiscus die constant in zijn nek stond te hijgen. Harrie was een voorzichtige man. Hij wist dat El Capone destijds via de fiscus was gepakt, terwijl de politiediensten jarenlang voor bruikbaar bewijsmateriaal achter het net visten. Vandaag stond er een afspraak met een makelaar uit Asten op de agenda. Ze zouden elkaar op Roompark De Peel in Vlierden ontmoeten. Harrie trok zijn beste pak aan en stapte in zijn Mercedes, richting De Peel. Niet veel later ontmoette hij de makelaar. Er stonden drie huisjes te koop. Harrie koos er eentje aan de rand van het bos. “Ik heb graag mijn rust”, liet hij de makelaar weten. “Als hardwerkende zakenman maak ik veel uren en daarom is mijn privacy heilig”. Feitelijk gezien was dat niet ver van de waarheid. Om het vertrouwen te versterken liet hij de makelaar weten dat de overwaarde van zijn huis deze aankoop wel toeliet. Deze hapte meteen toe en een paar

dagen later tekende Harrie de benodigde papieren bij de plaatselijke notaris en was hij eigenaar van een mooi vakantiehuisje op een zeer rustig familiepark. Tijdens de meer informele gesprekken met de makelaar hadden ze het uitgebreid over voetballen gehad. De makelaar had Harrie getipt om eens de naar een wedstrijd van SV Melderslo te gaan kijken. Een lokale amateurvoetbalclub die het de laatste tijd erg goed deed. Harrie lachte in zichzelf, want dit werd zijn tweede contact met de bovenwereld. Hij wist dat veel amateursvoetbalclubs met geldproblemen worstelden. Door als sponsor een flinke bijdrage te leveren, kon hij zo ook greep op veel zaken krijgen.

Op de een of andere manier voelden Mohammed Tukur en Yazdan Khomeini de antipathie van hun nieuwe baas aan. Ze zaten in een behoorlijke spagaat: enerzijds een ontevreden baas, anderzijds een concurrent die hen chanteerde met feiten die er niet om logen. Mohammed Tukur had via een obscuur bedrijf zijn Mastertitel gekocht. Yazdan Khomeini had bij zijn sollicitatie een aantal zaken verzwegen. Zijn werkgever was door de AIVD ingelicht. Hij was in Syrië betrappt bij wapenleveranties aan IS. Ondanks dat dit binnen de Nederlandse wet niet strafbaar was, volgde een intern onderzoek. Er kwam meer misplaats gedrag van deze twee managers naar boven. De algemene richtlijnen en omgangsnormen binnen het bedrijf werden verre van nageleefd. Scheldpartijen, openbare vernederingen en intimidaties waren aan de orde van de dag. Veel medewerkers waren bang voor represailles en ondernamen tegen daarom geen verdere actie, maar aan dit getreiter kwam een eind. Toen het onderzoeksrapport aan de directie

werd gepresenteerd, volgde ontslag op staande voet. Nu vraag je je af wat Harrie Beckers daar mee had te maken. Het antwoord was simpel. Enkele medewerkers woonden bij Harrie in de buurt. Aangezien iedereen in een volksbuurt elkaar kent kwamen deze klachten ook bij hem terecht. Op zijn manier was Harrie een sociaal mens en hij vond dat hij daar iets mee moest. Hij vroeg de gedupeerden om bewijzen te verzamelen. Daar hoorde ook af luisterapparatuur bij. Het plan was om beide heren te bezoeken voor een flink pak slaag. Mochten ze dan toch de moed hebben om aangifte van mishandeling te doen dan ging al dit materiaal direct naar het Eindhovens Dagblad. Aan hen de keus! Maar het balletje rolde anders. De directie was Harrie voor. Door het ontslag van deze kwelgeesten kwam de rust in het bedrijf weer terug. Toch bewaarde Harrie het materiaal. Ook criminelen proberen van hun tegenstanders en/of concurrenten gevoelige informatie te verzamelen. Je weet immers nooit of je dit tegen hen kunt gebruiken. Dus had hij het tweetal even fijntjes laten weten dat hij graag van hun diensten gebruik wilde maken. Mohammed Tuttur en Yazdan Khomeini bespraken de situatie en hun kansen. Door deze chantage bij Ahmed Bursa te melden enerzijds konden zij als dubbelspionnen gaan functioneren. Anderzijds kwamen ze nooit meer in de bovenwereld aan het werk als zij Harrie Beckers verraadden. Alles bij elkaar een lastig dilemma.

Een paar weken later vroeg Harrie zijn zoon om mee te gaan om hem zijn nieuwe vakantiehuisje te showen. Mark was net klaar met zijn tentamens en had er zin in. Het was een prachtige lentedag en beide heren zoefden in de Mercedes naar pa zijn nieuwe trots. De entree en faciliteiten op het